यात्रानिमित्तकथनं खप्तमङ्गलकौत्तनम् ॥
वामनस्य तु माहात्मग्रं वाराहस्य ततः परम् ॥
समुद्रमथनं तदत् कालकूटाभिग्रान्तनम् ।
देवासुरिवमद्च वास्तुविद्या तथैव च ॥
प्रतिमालच्यां तदद्देवतास्थापनं तथा ।
प्रासादलच्यां तदस्याध्यानाच लच्चमम् ॥
भविष्यराज्ञासद्यो महादानानुकौत्तनम् ।
कच्यानुकौत्तनं तद्वत् प्रायोशस्तन् प्रकौत्तितम्॥"
तत्पलस्रुतिः ।

"पिवचमेतत् कल्याणमायुः कौति विवर्ष्णम्। यः पर्वे क्षृण्यादापि स याति भवनं हरेः ॥ विश्वितेत् यो द्याद्वेममत्स्यगवाचितम्। विष्यायास्य चैत्र विष्ठवे स याति परमं पदम्॥" इति श्रीनारदीयपुरागे पूर्वभागे दृष्टदुपाखाने चतुर्यपदि १०० च्यायाः॥ १६॥ सप्तद्यां गरुड्पुराणम्।

श्रीत्रसोवाच ।

भारीचे प्रश्य वच्च्य पुराशं गारु श्रमम्। गरुड़ायाववीत् एष्टो भगवान् गरुड़ाचनः॥ एकोवविंग्रसाइसं ताच्य कल्पक्याचितम्॥"

तच पूर्वखाडे। "पुराखोपक्रमो यत्र सर्गसङ्घेपतस्ततः। स्रयोदिपूजनविधिदौँचाविधिरतः परम् ॥ श्राहिपूजा ततः पञ्चात्रवयृष्टाचेनं द्विज !। पूजाविधानच तथा वैषावं पञ्जरं तत:॥ योगाध्यायस्ततो विष्णोर्नामसाहसकीत्तनम्। ध्यानं विषाीस्ततः स्वयंपूजा स्तुञ्जयार्चनम्॥ मालामन्ताः शिवाचीय गर्यपूजा ततः परम्। गोपालपूजा चैलोकामो हनश्रीधरार्चनम्॥ विधार्ची पचतत्त्वाची चक्राची देवपूजनम्। न्यासादिसम्योपास्ति स दुगाचीय सुरार्चनम्॥ पूजा माहेश्वरी चातः पविचारोष्टणाचनम्। म्हर्तिथानं वास्तुमानं प्रासादानाच लचणम् ॥ प्रतिष्ठा सर्वदेवानां पृथक्पूचाविधानतः। योगोरहाङ्को दानधमी; प्रायश्चित्तं निधिकिया॥ दीपेश्चनरकाखानं स्थंयू इच च्योतिषम्। सामुद्रिकं खरज्ञानं नवरत्नपरी चगम्॥ माचात्रामच तीर्थानां गयामाचात्रामुत्तमम्। तती मन्ननराखानं पृथक् पृथक् विभागमः॥ पित्राखानं वर्षध्यमां द्रवशुद्धिः समपेणम्। श्राहं विनायकस्थाची यच्यत्रस्राथाश्रमाः॥ मननाखा प्रताप्रीचं नीतिसारी व्रतोत्तय:। क्र्यंवंग्रः सोमवंशोश्वतारकथनं हरे: ॥ रामायणं चरिवंश्रो भारताखानकन्ततः। चायुर्वेदे निदानं प्राक् चिकित्सादयचा गुगाः॥ रोगन्नं कवचं विष्णोर्गायङं चेपुरी मतु:। प्रमन्डामिशानी ह्यायुर्वेदकीर्तनम् ॥ चौषधीनामकथनं ततो वाकरणोहनम्। क्न्द्: भारतं सदाचारस्ततः सानविधिः स्तृतः॥ तर्पणं वैश्यदेवच सन्धा पार्वणकर्मन च। निखमाइं सिपखाखं धमीसारीविनव्यातिः॥ प्रतिसंक्रम उत्तीवसाद्युगधमाः क्षतः प्रवम्। योगग्रास्त विध्यमितिनमस्तिपनं हरे: । माहातां वैवावश्वाय नारसिंहस्तवोत्तमम्। ज्ञानास्तं गुह्यास्तं स्तीनं विषार्चनाज्ञयम् ॥ वेदान्तवाद्धायिद्वान्तं ब्रह्मज्ञानं तथास्यकम्। गीतासारफलोत्कीर्त्तः पूर्वखाडोव्यमीरितः॥" उत्तरखाड प्रतकल्पे। "चयाखेवोत्तरे खखे प्रतकत्यः पुरोहितः। यत्र तार्चेण संपृष्टी भगवानाच् वाड्व । ॥ धर्मे प्रकटनं पूर्वयोनीनां गतिकारणम्। दानाधिकं पन्नचापि प्रोत्तमनौह देखिकम् ॥ यमलोकस्य मार्गस्य वर्णनस्य ततः परम। घोड्ग्याह्यपननं वत्तानाचाच वर्णितम्॥ निष्कृतियममागैख धमीराजख वैभवम्। प्रतपीड़ाविनिहें प्र: प्रतिच्छ्रनिरूपगम् ॥ प्रेतानां चरिताखानं कारणं प्रेततां प्रति। प्रतक्रविचारस सिपडीकर्गात्तयः॥ प्रतलमाचगाखानं दानानि च विसुक्तये। चावध्यकात्तमं दानं प्रतिमौखकरं हितम् ॥ भारीरकविनिहें भी वस्तीकस्य वर्णनम्। प्रेतत्वोहारकथनं कर्मकर्त्वनिर्णय:॥ च्छो: पूर्विक्रियाखानं पश्चात् कर्मानरूपणम । मध्यं वीड्यानं यादं खर्गप्राप्तिकियाचनम् ॥ स्रतकस्याय सङ्गानं नारायणविक्रिया। विवासगीसा माहासारं निविहणरिवर्जनम्॥ चपन्य विपातः कम्मेणां वृषाम्। क्रवाक्रविचारच विषाधानं विस्त्तयं॥ खर्मतौ विहिताखानं खर्मसौखनिरूपणम्। भूलीकवर्णनचेव सप्तधा वाकवर्णनम् ॥ ब्रह्मा खानेकचरितं ब्रह्मजीवनिरूपणम्॥ खालितत्वलयाखानं पलस्तुतिनिरूपगम्। इवितहार इं नाम पुराणं सित्तिसत्तिदम्॥" ततपालम्युति:। "की त्तितं पापभ्रमनं पठतां ऋखतां नृणाम्। तिखिलेतत् पुरायन्तु विद्युवे यः प्रयच्छति ॥ सौवर्णे इंसयुग्माद्धी विप्राय स दिवं बचेत् ॥" *॥ इति श्रीनारदीयपुरांगे पूज्यभागे हच्दुपाखाने चतुर्यपादे १०८ अध्याय: ॥ १०॥ चारादर्भ बचारहपुरायम्।

श्रीमधीवाच ।

"ऋगु वस ! प्रवच्छामि मद्याखाखं पुरातनम्।
यच द्वादम्याद्यसं भाविकत्यक्यायुतम् ॥
प्रक्रवाख्योश्वष्ठद्वाख्य उपोद्द्वातस्तृतीयकः ।
चतुर्यं उपसंद्वारः पादाख्यतारं एव दि ॥
पूर्व्वपादद्वयं पूर्व्वो भागोश्च ससुदाद्वतः ।
छतीयो मध्यमो भागखतुर्यसूत्तरो मतः ॥"॥॥
तच पूर्व्वभागे प्रक्रियापादे ।

"चादौ क्रव्यससद्शो नेमिषाख्यानकं ततः ।
द्विर्य्यगर्भोत्यत्त्व लोककत्यनमेव च ॥
एष ने प्रथमः पादो दितीयं ऋगु मानद् ! ॥"
पूर्व्वभागे चनुष्ठपादे ।

"कल्यमन्दन्तराख्यानं लोकज्ञानं ततः परम् ।

मानसी खिष्यनं रद्रप्रसववर्णनम्॥ महादेवविभूतिच ऋषिसर्गस्ततः परम्। अमीनां विचयसाय कालसङ्गाववर्णनम्॥ प्रियनताचयोहे भ्रः पृथियायामविक्तरः। वर्णनं भारतस्थास्य ततीरन्येषां निरूपणम् ॥ जम्बाद्सप्रदीपाखा ततोरधोलोकवर्णनम्। जर्द्वेलोकानुकथनं यहचारस्ततः परम्॥ चादिल्या इकथनं देवयहानुकी र्तनम्। नीलक्षाज्ञयाखानं महादेवस्य वेभवम् ॥ चमावास्यानुकथनं युगतत्त्वनिरूपगम्। यज्ञप्रवर्त्तनं चाथ युगयीरन्ययी: क्रति: ॥ युगप्रजालचणच ऋषिपवर्वणमम्। वेदानां यसनाखानं खायस्मवनिरूपणम् ॥ भ्रीयमन्वन्तराख्यानं पृथिवीदोष्टनन्ततः। चाचुषेश्यतने सर्गो हितीयोश्हिः पुरोद्वे ॥" मध्यमभागे उपोद्वातपादे। "अयोपोद्वातपादे तु सप्तिषिपरिकीर्तनम्। प्राचापत्यचयस्तसाद्वासीनां समुद्भवः ॥ ततो जयाभियाचारौ मरदुत्यित्तकौर्तनम्। काश्यपेयागुक्यनस्धिवंश्विक्पणम् ॥ पिलक्षानुकथनं आह्वक्षक्ततः परम्। वेवखतसमुत्पत्तिः ख्षित्तस्य ततः परम्॥ मन्पुचाचयसाती गान्धर्वस निरूपणम्। इचाकुवंश्कथनं वंशीरचे: समहात्मनः ॥ ष्यमावसीराचयस रजेसरितमद्भुतम्। ययातिचरितचाय यदुवंग्रनिरूपणम्॥ कार्त्तवीर्थस्य चरितं जामदसंग्र ततः परम्। विधावंपातुक्यनं सगरस्याय सम्भवः॥ भागविखानुचरितं तथा कार्यवधात्रयम्। समरखाथ चरितं भागवस्य कथा पुन: ॥ देवासुराच्चकथा क्षमाविभीववर्णने। इनस्य च स्तव: पुराय: शुक्रीया परिकीर्त्तित: ॥ विष्णमाचात्राक्यनं विलवंश्विक्पणम्। भविष्यराजचरितं संप्राप्तिय कलौ युगे॥ एवसुद्वातपादीयं हतीयो मध्यमे दवे ॥" उत्तरभागे उपसं द्वारपादे। "चतुर्धमुपसं चारं वच्छे खर्छ तथोत्तरे। वैवखतान्तराख्यानं विकारेण यथातथम् ॥ पूर्वमेव ससुद्दिं सङ्घेपादिच कथाते। भविष्याखां मन्नाच चरितं चिततः परम्॥ कल्पप्रलयनिर्देशः कालमानं ततः परम्। जोकाश्वतुर्ध्य ततः विषवा मानलच्याः ॥ वर्णनं नरकाणाच विकक्ताचरणे स्ततः। मनोमयपुराख्यानं लयः प्राक्तिकस्ततः ॥ ग्रीवस्थाय पुरस्थापि वर्णनम् तसः परम्। त्रिविधाद्गुणसम्बन्धाञ्चन्त्रां कीर्तिता गति:। न्यनिहे प्याप्रतकास्य ब्रह्मगः परमात्मनः। खन्वयवतिरेका भ्यां वर्णनं हि तत: परम्॥ इत्येष उपसंचार: पादी वत्त: स चीत्तर:। चतुष्यादं पुराणं ते ब्रह्मा हं ससुदाह्नतस् ॥ खरादश्रमनीपन्धं सारात्सारतरं दिच ।। लकाराज्य चतुर्लचं पुरायालेन पकाते॥